

დაკარგულ შესაძლებლობათა მატჩი

“დინამო” (მოსკოვი) – “დინამო” (თბილისი) – 2:0 (1:0).

თბილისის ლ. პ. ბერიას სახელობის “დინამოს” სტადიონი. 8 აპრილი.

მსაჯი: პ. ბელოვი (ლენინგრადი).

მწვანე მინდორზე გამოვიდა 7 სპორტის დამსახურებული ოსტატი და 12 სპორტის ოსტატი. სტუმრების შემადგენლობაში თამაშობდნენ: სანაია, პეტროვი, ზიაბლიკოვი, შიშაევი, სოკოლოვი, ბლინკოვი, ტროფიმოვი, სავდუნინი, ბესკოვი, ილინი (ტენიავინი), ს. სოლოვიოვი. თბილისის “დინამოს” სახელს იცავდნენ: მარლანია, ელოშვილი, ძიაპშა, სარჯველაძე, ჰანიუკოვი, კილაძე, ჯოჯუა, ვ. გაგნიძე, ვარდიმიადი (ბ. პაიჭაძე), ლოლობერიძე, თოდრია.

მსაჯის სასტვენის ხმაზე თბილისელები მაშინვე გადადიან იერიშზე და სანაია ებმება თამაშში. ლოლობერიძე აყოვნებს საჯარიმო მოედანში და ახალგაზრდა შიშაევი ასწრებს მისთვის ბურთის აცლას; მეორე წუთზე გაგნიძე ურტყამს კარს ზემოთ, წუთიც არ გადის და სოლოვიოვი აწოდებს კუთხურს...

მე-7 წუთია. ჯოჯუა სწრაფად გადის ცენტრში გარღვევაზე. გოლი თითქოს უეჭველია, კარამდე დარჩა 15 მეტრი... 10... 8... დარტყმა! ბურთი ოდნავ სცდება გვერდით ძელს. აი, ვარდიმიადი გაიჭრა წინ, მაგრამ სანაია გაბედული ნახტომით ფეხებში უვარდება თბილისელს და აქარწყლებს საშიშროებას.

თბილისელები აძლიერებენ ტემპს, მაგრამ ზედმეტად აჩერებენ ბურთს.

მე-16 წუთზე გაგნიძე ორ მოსკოველთან ბრძოლაში გადის წინ და ბურთს ჯოჯუას აწოდებს, რომელიც ცენტრშია გადანაცვლებული. დარტყმა... კარს ზემოთ.

21-ე წუთზე გვერდით ხაზთან გადის სარჯველაძე, მაგრამ უკანასკნელ მომენტში იგი კარგავს ბურთს. მცირე ხნის შემდეგ მარჯვნიდან გარღვევაზე გასული ლოლობერიძე უშვებს შეცდომას: უკან გადაწოდების ნაცვლად, იგი ბურთს არაზუსტად ურტყამს კარში.

33-ე წუთი. მშვენიერი კომბინაცია ლოლობერიძე – თოდრია – ვარდიამიდი, მაგრამ სანაია უკუაგდება ძლიერად დარტყმულ ბურთს. თბილისელები ზედმეტად გაერთნენ შეტევით და თავის ზურგს ზუსტ კონტროლს აღარ უწევენ. და აი, 35-ე წუთზე სავდუნინმა გადაინაცვლა მარცხნივ, მიიღო ბურთი, მოატყუა მასთან სწრაფად მიჭრილი ძიაპშა და გადააწოდა მარჯვნივ ცენტრში უყურადღებოდ მიტოვებულ სოლოვიოვს, რომელმაც აუჩქარებლივ, ძლიერი დარტყმით გაიტანა ბურთი თბილისელთა კარში. 1:0.

თბილისელები კვლავ გადადიან შეტევაზე. სანაია ორჯერ უკუაგდება ძნელ ბურთს.

მეორე ტაიმი კვლავ თბილისელთა იერიშებით დაიწყო, მაგრამ მე-7 წუთზე მოსკოველები კარგად იყენებენ სარჯველაძის არაზუსტ გადაცემას: ტროფიმოვი ეუფლება ბურთს, გადის წინ და ზუსტად აწოდებს სოლოვიოვს. მარლანია აგვიანებს ნახტომს და ბურთი ბადეში ეხვევა. 2:0 – მიჰყავს მოსკოვს.

საოცარი ამბავია: უტევენ თბილისელები, გოლები კი გააქვთ მოსკოველებს.

ბრწყინვალედ თამაშობს სანაია. იგი სამჯერ მუშტით შესანიშნავად იგერიებს კუთხური დარტყმით მოწოდებულ ბურთებს, ფეხებში უვარდება გარღვევაზე გასულ ჯოჯუას, იღებს ძლიერ ბურთს ლოლობერიძისაგან, უშეცდომოდ მოქმედებს საჯარიმო მოედანში.

თამაშის დამთავრებამდე ორი წუთით ადრე ბ. პაიჭაძე ოსტატურად ატყუებს ორ მცველს და კარიდან 3-4 მეტრის დაცილებით ბურთს აგზავნის... ძელის ზემოთ. დაკარგული ანგარიშის გაუმჯობესების უკანასკნელი შესაძლებლობა.

გაისმის ბელოვის საფინალო სასტვენის ხმა.

2:0 – მოსკოველთა სასარგებლოდ.

თბილისელებს ჰქონდათ აშკარა ტერიტორიული უპირატესობა. თითქმის მთელი 90 წუთი მათ მოსკოველთა ნახევარზე გაატარეს, მაგრამ ეს უაღრესად საპასუხისმგებლო მატჩი წააგეს.

საინტერესოა გადავხედოთ მატჩის ჩანაწერებს: კუთხური დარტყმები: თბილისი – 8, მოსკოვი – 4; საჯარიმო დარტყმები: თბილისის მხარეს – 28, მოსკოვის მხარეს – 22; ბურთის თამაშში შეყვანა გვერდითი ხაზიდან: თბილისი – 25, მოსკოვი – 14; მეკარეები თამაშში იყვნენ: მარლანია 15-ჯერ, სანაია 40-ჯერ; კარში დაარტყეს: თბილისელებმა 19-ჯერ, მოსკოველებმა 10-ჯერ.

რაზე მეტყველებს ამ მშრალი ციფრების ანალიზი? თბილისელთა უპირატესობაზე. ისინი უფრო ზუსტად თამაშობდნენ და უფრო ხშირად უტევდნენ.

მაგრამ, აი რა არის მთავარი: თუ მოსკოველებმა კარში 10 დარტყმიდან 2 გოლი გაიტანეს, თბილისელებმა 19-დან – ვერცერთი. ეს არის მათი წარუმატებლობის მთავარი მიზეზი.

საჭიროა გუნდმა მეტი ყურადღება მიაქციოს კარში ზუსტი და ძლიერი დარტყმების დამუშავებას. ისე კი, უნდა აღინიშნოს, რომ თბილისის “დინამომ” დიდი ნაბიჯი გადადგა წინ ტაქტიკური ელემენტებისა და კომბინაციების სრულყოფის დარგში.

დუბლიორთა მატჩში გაიმარჯვეს თბილისელებმა – 4:3.

ი. ვანიატი.

“ლელო”, 13 აპრილი 1951 წ.